

[Christmas Møller.]

ikke fra Venstres Side var nogen som helst Mening i dette Spørgsmaal, og der forelaa overhovedet intet Spørgsmaal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Den højtærede Statsminister siger, at han i 1926 havde spurgt de Konservative, om de vilde være med til et Samarbejde paa det Vilkaar, at det, som Konservative og Venstre var enige om, skulde man føre frem, og det, de var uenige om, skulde man lade ligge. Men maa jeg da spørge den højtærede Statsminister, om der den Gang havde fundet nogen Forhaandsdrøftelse Sted, end sige nogen indgaaende Forhaandsdrøftelse, om, hvad det var, man var uenig om, og hvad det var, man var enig om med Hensyn til alle de store Principspørgsmaal, der kunde komme til at foreligge i de nærmeste Aar. For hvis der ikke havde fundet nogen saadan Forhaandsdrøftelse Sted, vilde der jo ingen Mening være i det Tilbud, det Forslag, det Spørgsmaal, som Statsministeren stillede til de Konservative, medmindre den højtærede Statsminister er gaaet ud fra, at de Konservative, naar han siger, at vi skal arbejde sammen om det, vi er enige om, altid vilde være enige om det, som Partiet Venstre indbyrdes var enig om. Saadan har vi set det gaa fra 1920—24, og hvis det vedblivende skal være Samarbejdsmaaden, tror jeg, at det inden længe vil gaa de to Partier, som de elskende hos Digteren Heinrich Heine:

Sie sahen sich zuweilen im Traum,
sie waren schon längst gestorben,
und wussten es selber kaum.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Nu siger den højtærede Forsvarsminister, at det Brev fra Generalauditøren, han citerede, kun er et Udsnit. Det fremgaar ikke af Rigsdagstidenden, at det er Udsnit af en Skrivelse, tvært-

imod, det foreligger som en fuldstændig Skrivelse fra Generalauditøren. Jeg vil nu nærmere tro, at det drejer sig om en anden Skrivelse, ellers maatte det kunne ses af Rigsdagstidenden, og Ministeren nævnte da heller ikke Spor om, at det var et Stykke af Generalauditørens Skrivelse, tværtimod, han gav Udtryk for, at det var den Skrivelse, han nu oplæste. Men lad det nu være. Ministeren har nu senere sagt, at efter den 25. Oktober i Aar har han ladet foretage en Undersøgelse gennem Randers Politi vedrørende den unge Mand fra Linde. Det er altsaa noget, der er kommet frem senere, end disse Brevvekslinger har fundet Sted, og her synes jeg, det er Synd, at Ministeren ikke vil svare det ærede Medlem Hr. Pinstrup paa, hvad man vil gøre ved de ansvarlige Befalingsmænd.

Den unge Mand har for længe siden skrevet til det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen, som denne ogsaa har oplyst her, og jeg skal lige læse de sidste Par Linier, som det ærede Medlem ikke læste:

„Til Regimentets Ære tjener heller ikke, at vi en Tid paa Sanatoriet var fire Mand derfra“ — altsaa fra Randers — „og ingen fra Aarhus; de tre af os er nu hjemsendt derfra som arbejdsudygtige, og den fjerde døde derovre; han var af Aargang 1925, den anden af Aargang 1926, og jeg og min Kammerat Otto Jensen af Aargang 1927.“

Det forekommer mig, at de nye Ting, der her er kommet frem, kræver, at der foretages en ny Undersøgelse, og det bør, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup rigtigt har sagt, resultere i en Afstraffelse af de skyldige Befalingsmænd.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Pinholt: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Finanslovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.